

Överlevnadsmanuskriptet nr 272 – 24 feb.

<http://aishanorth.wordpress.com/>

Tiden för räkenskap har på många sätt redan varit här länge nu, kära ni, då ni känt er själva knuffade och dragna av intensiteten av de inkommande vågorna av energetiska uppladdningar. Och när vi säger räkenskap menar vi inte någon sorts rättsskipning enligt någon vanlig biblisk profetia, nej vi refererar till det faktum att ni alla har grävt så djupt inom er själva nu att ni nästan skrapar botten i den gamla containern, i ert sökande efter ledtrådar efter vilka ni verkligen är. För vad ni inte är har blivit alltmer klart för er nu, då ni upplever att känslan av separation från den så kallade "normala" världen utanför blir allt tydligare uttalad. Och då blir känslan stark av att ni svävar över en djup avgrund, och att ert fundament är svagt då det bara är byggt på er tro. För ni har villigt övergett allting som resten av mänskligheten verkar tycka är det normala sättet att leva, men hittills har ni ingen klar uppfattning om vad ni har att vänta er framöver. För det är få eller inga ledtrådar till vad ni redan börjat manifesteras, och det är på många sätt bokstavligen osynligt för den övriga världen.

Så ja, ni tar verkligen det största möjliga steg av tro, för ni har valt att kapa banden till det gamla utan någon klar idé om vart ni är på väg. Eller snarare, djupt inom er vet ni vad ni vill och vad ni vill uppnå, men trots att allt detta är mycket svårt att uppfatta med de vanliga sinnen har ni en stark längtan inom er att navigera efter. Och därför kan känslan av överväldigande osäkerhet dyka upp när som helst, och ni får en känsla av förvirring, en känsla av "har jag gjort ett klokt val här?", Och ibland kan den känslan vara mycket svårt att skaka av sig.

Det är mer än begripligt eftersom ni har valt att vara vägvisare i detta. Ni är, som vi har sagt många gånger tidigare, resenärer genom utforskad terräng. Ni kommer inte att hitta några fotspår att följa i uppvaknandet, det finns inga tydliga märken som pekar ut den rätta riktningen, och det finns ingenting som säger er hur långt det är kvar innan ni når målet. Så ibland kommer ni att känna er vilsna, som ett barn i skogen för att använda ett familjärt uttryck, och frestelsen att ge upp och gå tillbaka i era egna fotspår kan ibland kännas överväldigande. Men om ni verkligen stannar upp och tänker efter kommer ni att inse att det inte finns något att komma tillbaka till, för den gamla världen ni lämnade är inte en plats ni ens kunde överväga att återvända till. Det är inte platsen för er längre, eftersom det är en plats som inte har något som känns positivt. Så där är ni nu, som det känns mitt i dimman med ingenting som visar er vart ni ska gå, och ingen önskan att återvända till vad ni lämnat bakom er.

Det är verkligen i tider som dessa som ni behöver samla era sinnen och försöka ansluta till inte bara ert eget centrum, utan också till nätverket av medresenärer som vandrar framåt mot samma ultimata mål som ni själva. För ni behöver försäkra varandra om att ni inte har gått vilse. Faktum är att ni har en målsökande stjärna inom er som är så stark att ni inte kan åsidosätta den hur mycket ni än försöker, och ni kommer att hitta vägen även om det ibland känns som om ni famlar i blindo i den mörkaste förtyvulan. Men ni är alldeles i närheten av att hitta gläntan där ni äntligen kommer att känna vad ni redan vet att ert hjärta finns, och vi säger inte detta för att försöka slå blå dunster i ögonen på er. För ni är starka, även då ni känner er svagare än svaga, och därför skulle vi önska att ni kunde känna styrkan som ni utstrålar genom att mentalt förena er med alla de andra som dras med av samma styrkekraft som ni. För ni är ljusfyrrar, och även om trakterna ni reser igenom kan kännas täta för närvarande så kommer ni att se ert eget ljus reflekteras i ögonen på de andra därute.

Så sök deras sällskap, och det kan ni göra bokstavligen från bekvämligheten i ert eget hem. För ni har en kallelse inom er som är så stark, och denna kallelse är densamma som ringer i hjärtat hos

alla de andra som har tonat in sig på samma kanal som de har inom sig. Och när ni sitter ner för att lyssna på denna inre kanal, kommer ni verkligen att kunna höra rösterna från alla era medvandrande män och kvinnor som nynnade med där.

Så var snälla och ta er lite tid att sitta i avskildhet och tona in till denna kör som ni själva är så prominenta medlemmar av. Sen kommer ni att vara övertygade genom klangen i era röster, och ni kommer att bättre kunna urskilja kraften som ni alla utstrålar. Förhoppningsvis kommer detta att underlätta den sista sträckan av denna djungelvandring, eftersom ni kommer att veta i era hjärtan att ni inte bara går i den rätta riktningen, ni gör det i sällskap med en mängd andra skinande varelser med samma mål, att spinna ett nät av lysande stigar över hela er planet.

Översättning: Eva-Lena Hedal – www.st-germain.se